

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W GDAŃSKU**

RGD.562-2/01/02/CF

Gdańsk, dnia 10 czerwca 2002r.

DECYZJA NR RGD.9/2002

Na podstawie art. 9 w związku z art. 8 ust. 2 pkt 1, 5 i 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 122, poz. 1319), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego wszczętego z wniosku przedsiębiorcy K. D. z Czaplinka, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Usługi Komunalne „BŁYSK”, w sprawie nakazania zaniechania stosowania praktyk ograniczających konkurencję polegających na nadużywaniu przez Gminę Borne Sulinowo pozycji dominującej na lokalnym rynku składowania odpadów komunalnych stałych, w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, stwierdza się stosowanie przez skarżoną następujących praktyk ograniczających konkurencję, polegających na:

- I.** bezpośrednim narzucaniu nieuczciwej ceny za przyjęcie na gminne wysypisko w Bornym Sulinowie 1 tony odpadów komunalnych stałych poprzez nierzetelne jej skalkulowanie, ustalenie wysokości opłaty w oparciu o nieprzejrzyste zasady jej stanowienia, na poziomie nie zapewniającym ekwiwalentności świadczeń, bez związku z ekonomiczną wartością wykonywanej usługi, co stanowi naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy,
- II.** przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji na lokalnym rynku wywozu odpadów komunalnych stałych, poprzez stanowienie bariery dostępu do tego rynku w postaci przyjętego sposobu rozliczeń między Zakładem Gospodarki Komunalnej i Mieszkaninowej a dzierżawcą wysypiska, skutkującego tym iż, ZGKiM w rzeczywistości nie ponosi kosztów składowania odpadów dostarczanych na wysypisko, podczas gdy inni przedsiębiorcy zobowiązani są do ich ponoszenia, co stanowi naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy,
- III.** narzucaniu przez Gminę uciążliwych warunków umów, przynoszących jej z tego tytułu nieuzasadnione korzyści poprzez zmuszanie przedsiębiorców dostarczających odpady na wysypisko w Bornym Sulinowie do ponoszenia w opłacie za 1 t. przyjętych odpadów dodatkowych obciążeń, z przeznaczeniem uzyskanych w ten sposób środków na realizację przyszłych inwestycji z zakresu infrastruktury komunalnej, co stanowi naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 6 ustawy

i nakazuje się zaniechanie ich stosowania.

80-824 GDAŃSK, UL. PODWALE PRZEDMIEJSKIE 30

TEL. (058) 346-29-32, TEL/FAX (058) 346-29-33, TEL. CENTRALA (058) 301-50-21

E-MAIL: GDANSK@UOKIK.GOV.PL

UZASADNIENIE

Do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej Prezesem Urzędu lub organem antymonopolowym) wpłynął wniosek firmy Usługi Komunalne BŁYSK K. D. z Czaplinka (zwanej dalej BŁYSK) o wszczęcie postępowania antymonopolowego przeciwko Gminie Borne Sulinowo (zwanej dalej Gminą) pod zarzutem stosowania przez nią praktyk monopolistycznych zakazanych art. 5 ust. 1 pkt 1 i 6 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie konsumentów, polegających na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania lub rozwoju konkurencji oraz na narzucaniu uciążliwych warunków umów, przynoszących narzucającemu te warunki nieuzasadnione korzyści.

W uzasadnieniu wniosku skarżący przedsiębiorca podniósł, iż na podstawie wydanego zezwolenia, od m-ca sierpnia 2000r. prowadzi na terenie miasta i gminy Borne Sulinowo działalność gospodarczą, polegającą na wykonywaniu usług odbioru odpadów, składowanych następnie na gminnym wysypisku.

Przyczyną wystąpienia z wnioskiem była wprowadzona, z dniem 6 grudnia 2000r., zmiana wysokości opłaty za przyjęcie na to wysypisko 1t. odpadów komunalnych, stałych, wprowadzona uchwałą Zarządu Miasta i Gminy w Bornym Sulinowie. Zgodnie z nią, obowiązującą stawkę opłaty w kwocie 12 zł/t podniesiono do kwoty 55 zł/t, czyli o około 360% (Karta akt sprawy 1). Wnioskodawca, mając na uwadze, że kwestionowana opłata stanowi istotny składnik ponoszonych przez niego kosztów wywozu, wystąpił do Urzędu Miasta i Gminy w Bornym Sulinowie z prośbą o wyjaśnienie, co spowodowało tak wysoki wzrost stawki. Otrzymana odpowiedź wskazywała, iż przyczyną podwyżki były wysokie nakłady finansowe związane z eksploatacją i utrzymaniem wysypiska, konieczność gromadzenia środków finansowych na rekultywację istniejącej kwatery i budowę nowej w przyszłości, a dokonana zmiana wysokości opłaty nie miała na celu wyeliminowania konkurencji. Nową stawkę uiszczać będą – w jednakowej wysokości – wszyscy przedsiębiorcy, którzy otrzymali zgodę na świadczenie usług wywozu odpadów z terenu miasta i gminy (k. 2).

W ocenie firmy BŁYSK takie zachowanie wynika wprost z zajmowanej przez Gminę pozycji monopolistycznej, co daje skarżonej ten przywilej i przewagę, że nie musi ona szukać sposobów zmniejszenia nakładów na funkcjonowanie wysypiska, ale bez przeszkód może ponoszone koszty, nawet nieuzasadnione, przerzucać na potencjalnych jego użytkowników. Ponadto, kwestionowana uchwała podjęta została z zamiarem wyeliminowania z rynku wywozu Wnioskodawcy, który z chwilą wejścia na sporny rynek stał się bezpośrednim konkurentem dotychczasowego monopolisty – Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, działającego w formie zakładu budżetowego Gminy. Dowodzi tego fakt, iż Gmina przez kilka lat nie zmieniała stawki za przyjęcie odpadów na wysypisko, a uczyniła to w zaledwie kilka miesięcy po tym, jak skarżący rozpoczął działalność na jej terenie.

Prezes Urzędu, biorąc pod uwagę fakty przedstawione przez Usługi Komunalne BŁYSK K. D. z Czaplinka, na wniosek firmy, wszczął w dniu 21 lutego 2001r. postępowanie administracyjne w sprawie nakazania zaniechania przez Gminę Borne Sulinowo – Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Bornym Sulinowie stosowania praktyk monopolistycznych polegających na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku składowania i unieszkodliwiania odpadów stałych poprzez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji oraz narzucanie uciążliwych warunków umów przynoszących przedsiębiorcy narzucającemu te warunki nieuzasadnione korzyści, co mogło stanowić naruszenie art. 5 ust. 1 pkt 1 i pkt 6 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (jednolity tekst Dz.U. Nr 52 z 1999r.,poz. 547 ze zmianami). W związku z wejściem w życie z dniem 1 kwietnia 2001r. ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 132 z 2000r., poz. 1319 ze zmianami), postawione Gminie zarzuty oceniane były pod kątem naruszenia przepisu art. 8 ust. 2 pkt 5 i 6 tejże ustawy.

Następnie, w trakcie trwającego już postępowania antymonopolowego, Wnioskodawca podniósł dodatkowy zarzut, iż Gmina Borne Sulinowo stosuje ceny nadmiernie wygórowane za przyjęcie odpadów na wysypisko będące jej własnością, przez co - działając w interesie własnym i Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Bornym Sulinowie (zwanego dalej ZGKiM) – eliminuje konkurencję w wywozie odpadów na lokalnym rynku, ze szkodą dla mieszkańców miasta i gminy Borne Sulinowo, naruszając tym samym interes publiczny (k.21).

Postanowieniem z dnia 16 maja 2001r. prowadzone w sprawie postępowanie administracyjne zostało z dniem 11 maja 2001r. poszerzone o zarzut stosowania praktyki monopolistycznej polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej poprzez narzucanie nieuczciwych cen, w tym cen nadmiernie wygórowanych, co może stanowić naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji [...] (k. 22).

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania antymonopolowego, jak i na jego poszerzenie, Gmina nie uznała postawionego jej zarzutu nadużywania pozycji dominującej i pismem z dnia 8 marca 2001r., jak i następnymi, (k.15,19-20, 23, 26, 29-34, 46-58, 76-82, 91-93, 97) wyjaśniła, iż:

- ✓ jest ona właścicielem jedyne – na administrowanym przez nią terenie – składowiska odpadów stałych; wysypisko to zostało oddane do użytku w 1996r. (k.29, zaś k. 24 – 1997r.), a jego eksploatacja przewidziana jest na kilkanaście lat (k. 24); w latach 1996-97 wysypiskiem administrował ZGKiM (k. 29), a od 18 lipca 1997r. zostało ono przez Zarząd Miasta i Gminy wydierżawione Przedsiębiorstwu Gospodarki Odpadami „SANSERW” w Gdańsku (k. 20);
- ✓ do m-ca grudnia 2000r. odpady komunalne były przyjmowane na wysypisko wg stawki 12 zł za 1 t; opłata ta nie była zmieniana od czasu uruchomienia wysypiska (k. 29);
- ✓ uchwałą Zarządu Miasta i Gminy Borne Sulinowo Nr 27/2000 z dnia 6 grudnia 2000r. ustalona została nowa – obowiązująca od tego dnia -

stawka za przyjęcie odpadów komunalnych stałych na wysypisko w wysokości 55 zł. za 1t; opłata ta jest stosowana w jednakowej wysokości w odniesieniu do wszystkich przedsiębiorców, w tym również Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, którzy otrzymali zezwolenie na wywóz tego rodzaju odpadów z terenu miasta i gminy Borne Sulinowo;

- ✓ wprowadzenie nowej stawki opłaty było uzasadnione ekonomicznie i wynikało zarówno z potrzeby dostosowania jej wysokości do kosztów ponoszonych w związku z utrzymaniem wysypiska (k.30), jak i z konieczności zabezpieczenia środków na rekultywację wypełnionej kwatery i budowę nowej (k.10, k. 20); przy jej ustalaniu wzięte zostały pod uwagę również wysokie koszty związane z budową wysypiska (1.200 tys. zł.), nie uwzględniono natomiast kwot związanych z prowadzeniem monitoringu i rekultywacji (k.30);
- ✓ kalkulację kosztów składowania i unieszkodliwiania odpadów – na zlecenie Zarządu Miasta – sporządzili pracownicy ZGKiM odpowiedzialni za nadzór i eksploatację wysypiska (k.77), bowiem ZGKiM zarządzał wcześniej składowiskiem i posiadał dane potrzebne do wyliczenia stawki (k.91); koszty związane z zatrudnieniem pracowników obsługi wysypiska są elementem składowym kosztów utrzymania wysypiska i bez znaczenia jest, kto prowadzi działalność na tym obiekcie, zaś wartości dotyczące zużycia energii elektrycznej na wysypisku potwierdzone są fakturami Zakładu Energetycznego (k.47);
- ✓ księgowość związaną z funkcjonowaniem wysypiska (w tym ewidencję kosztów) prowadzi – zgodnie z zawartą umową – jego dzierżawca, tj. SANSERW (k.46 i 91);
- ✓ ZGKiM nie jest obciążany przez SANSERW za odpady dostarczane na wysypisko w zamian za odstąpienie od naliczania czynszu za dzierżawę wysypiska (działka i obiekt magazynowo-garażowy); ten sposób rozliczeń opiera się wyłącznie na ustnych ustaleniach między stronami (k.46); wspomniany czynsz w latach 1999-2001 wynosił łącznie 7.457,09 zł/miesiąc (k.97); dodatkowo, w zamian za odstąpienie od pobierania opłat za składowanie odpadów przez SANSERW, ZGKiM prowadzi rekultywację wysypiska przy pomocy własnego sprzętu i pracowników (k. 46);
- ✓ SANSERW zalega Gminie z opłatą podatku od nieruchomości i refundacją kosztów związanych z transportem odpadów pochodzących ze zbiórki selektywnej, wg stanu na 22.10.2001r. zaległości te wynosiły około 36.980 zł (k. 76 i 78);
- ✓ odpady na wysypisko w Bornym Sulinowie przyjmowane są wagowo, w 1999r. przyjęto 1074 t., zaś w 2000 r. – 1351 t. (k. 24), [wg k. 76 w 2000r. na wysypisko przyjęto 1199 t.

- ✓ ZGKiM dostarczył na wysypisko [...] t. odpadów komunalnych w 2000 r. i [...] t. w 2001r. (k.76), zaś jego udział w wywozie odpadów na rynku lokalnym wyniósł: [...] % w 2000r. i [...] % w 2001r. (k. 47).

Gmina przedstawiła również sposób obliczenia stawki w kwocie 12 zł/t. (k. 15) oraz 55 zł/t., podając wysokość i rodzaj kosztów przyjętych do jej ustalenia.

Ponadto skarżona wskazała, iż obowiązująca od dnia 6 grudnia 2001r. opłata nie odbiega wysokością od opłat stosowanych w sąsiednich gminach (Koszalin - 52 zł/t., Szczecinek - 50 zł/t. i Czaplunek – 37,05zł/t.) (k.10 i 34) i nie jest kwestionowana przez przedsiębiorców dostarczających odpady na gminne wysypisko; nie spowodowała ona tym samym istotnego ograniczenia konkurencji w wywozie odpadów (k.10 i k.20) i nie była przyjęta w związku z zamiarem wyeliminowania z rynku firm konkurencyjnych dla ZGKiM (k.47).

Do materiału dowodowego zaliczono również odpowiedź uzyskaną z firmy SANSERW (k. 95-97), odpowiedzi (wraz z załącznikami) uzyskane od firm: PH-U „EKO-FIUK” z Połczyna Zdroju (k. 66), PGK Sp. z o.o. w Szczecinku (k. 67-74), „Rethmann Sanitech Poznań” Sp. z o.o. w Poznaniu (k.75), umowę dzierżawy wysypiska w Bornym Sulinowie zawartą między Zarządem Miasta i Gminy w Bornym Sulinowie i Firmą SANSERW (k.48-54) oraz materiał z przeprowadzonego przez Delegaturę UOKiK w Gdańsku badania rynku usług wywozu i składowania odpadów komunalnych na terenie województwa pomorskiego i zachodniopomorskiego.

ORGAN ANTYMONOPOLOWY USTALIŁ I ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Ustawowym obowiązkiem gminy, określanym jako jej zadanie własne, jest między innymi, zaspakajanie potrzeb wspólnoty samorządowej w zakresie utrzymania czystości i porządku na administrowanym przez nią terenie. Zadanie to obejmuje również sprawy związane z funkcjonowaniem wysypisk i unieszkodliwianiem odpadów komunalnych (art. 7 ust. 1 pkt. ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym, jednolity tekst: Dz.U. Nr 13 z 1996r., poz. 74 ze zmianami).

Wspomniane usługi o charakterze użyteczności publicznej gmina może wykonywać bezpośrednio, bądź też zlecać ich wykonanie. Przysługuje jej przy tym – w oparciu o art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. Nr 132, poz. 622 ze zmianami) – prawo stanowienia maksymalnych opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi w zakresie usuwania i unieszkodliwiania odpadów komunalnych przez gminne jednostki organizacyjne i podmioty posiadające zezwolenie na prowadzenie tego rodzaju działalności.

Korzystanie z tych uprawnień nie zwalnia jednakże gminy od obowiązku przestrzegania innych przepisów prawa, w tym ustawy o ochronie konkurencji [...]. W świetle art. 4 ust. 1 a cytowanej ustawy gmina jest podmiotem prawa antymonopolowego. Posiadając monopol prawny na organizowanie i regulowanie rynku usług ko-

munalnych na własnym terenie, w tym na organizowanie składowania i utylizację nieczystości komunalnych stałych, może ona wywierać realny wpływ na ten rynek, m.in. poprzez stanowienie uchwał bezpośrednio kształtujących relacje konkurencyjne panujące na nim, a działając w interesie własnej jednostki, poprzez m.in. podejmowanie działań o charakterze ochronno–protekcjonistycznym, powodować zamazanie lub zniekształcenie tych relacji.

Przyznanie gminie prawa do stanowienia górnej stawki opłat ponoszonych przez właścicieli nieruchomości za usługi w zakresie usuwania i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, w której zwarta jest opłata za składowanie, powoduje, iż może ona również wpływać w ten sposób na rynek wywozu (odbioru) tychże odpadów.

Do stosowania praktyk ograniczających konkurencję dochodzi zawsze na rynku właściwym. Zgodnie z art. 4 ust. 8 ustawy o ochronie konkurencji [...] jest to „*rynek towarów, które ze względu na ich przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje konsumentów, znaczące różnice w cenach i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji.*” Rynek ten musi być każdorazowo zdefiniowany dla potrzeb konkretnego postępowania toczącego się przed Prezesem Urzędu, w wymiarze co najmniej przedmiotowym, przestrzennym (terytorialnym) i czasowym, z równoczesnym określeniem funkcji strony rynku. Wyznaczenie rynku relewantnego, z właściwymi mu relacjami konkurencyjności w odniesieniu do tych jego uczestników, w stosunku do których toczy się postępowanie antymonopolowe oraz ustalenie na nim pozycji zajmowanej przez skarżonego przedsiębiorcę stanowi podstawę rozważań, odnośnie naruszenia, bądź nie, przez niego przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji [...].

W sprawie będącej przedmiotem niniejszego postępowania funkcjonują co prawda odrębne, ale powiązane ze sobą rynki właściwe:

- ✓ rynek usług składowania i unieszkodliwiania odpadów komunalnych stałych,
- ✓ rynek usług wywozu (odbioru) odpadów komunalnych stałych.

Na pierwszym z rynków Gmina posiada pozycję monopolistyczną, wynikającą zarówno z przepisów prawa dotyczących działalności organizacyjnej podejmowanej dla utrzymania porządku i czystości na jej terytorium (monopol prawny), jak i z faktu, że jest ona właścicielem jedyne, funkcjonującego na jej terenie, wysypiska odpadów stałych (komunalnych i przemysłowych) w Bornym Sulinowie. Żaden inny podmiot nie prowadzi tego typu działalności na obszarze Gminy. Jest to rynek o zasięgu lokalnym, wyznaczony granicami administracyjnymi Gminy, bowiem wysypisko to przeznaczone jest do składowania odpadów odbieranych tylko z jej terenu, jakkolwiek w określonej sytuacji przewidywana jest możliwość przyjmowania nań odpadów przemysłowych z innego obszaru (k. 49). Na rynku tym gmina występuje po stronie podaży, jako dostawca usług składowania odpadów stałych.

Drugi z rynków, ze względu na specyfikę przepisów obowiązujących przy wydawaniu zezwoleń na wykonywanie usługi odbioru opadów jest również rynkiem o charakterze lokalnym. Na rynku tym Gmina, przy pomocy własnej jednostki organizacyjnej (ZGKiM) prowadzi działalność konkurencyjną w stosunku do wszystkich innych przedsiębiorców, którym udzieliła wspomnianego zezwolenia. Skarżona zajmuje na nim pozycję silnie dominującą, bowiem ZGKiM odbiera z terenu miasta i gminy ponad [...] % odpadów komunalnych stałych.

Na obu tak zdelimitowanych rynkach Gmina zajmuje pozycję silnie dominującą, co pozwala jej działać niezależnie od innych ich uczestników i przesądza o możliwości zastosowania wobec niej art. 8 ust. 2 ustawy o ochronie [...].

Celem niniejszego postępowania było ustalenie, czy Gmina Borne Sulinowo nadużyła pozycji rynkowej posiadanej z racji dysponowania wysypiskiem i przyznanego jej prawem monopolu na organizowanie działalności podejmowanej dla utrzymania porządku i czystości na jej terytorium, w celu ingerowania w rynek usług wywozu odpadów poprzez:

1. bezpośrednio lub pośrednio narzucenie wnioskodawcy nieuczciwej ceny, w tym ceny nadmiernie wygórowanej, co stanowi naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji [...],
2. przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji, co stanowi naruszenie art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji [...]
3. narzucanie uciążliwych warunków umów, przynoszących przedsiębiorcy narzucającemu te warunki nieuzasadnione korzyści (art. 8 ust. 2 pkt 6 ustawy).

Ad.1.

Wnioskodawca zarzuca Gminie, iż wprowadzona przez nią – z dniem 6 grudnia 2000r. – opłata za przyjęcie 1 t. odpadów na wysypisko jest ceną wygórowaną. W rozumieniu art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji [...] cena ta jest jedną z kategorii ceny nieuczciwej.

Aby wykazać, iż Gmina naruszyła wymieniony wyżej artykuł należy dowieść, iż spełnione zostały następujące przesłanki:

- ✓ miało miejsce bezpośrednio narzucanie cen,
- ✓ ceny te mają nieuczciwy charakter, czego jednym z możliwych przejawów może być ich nadmierne wygórowanie.

Dla bytu tej praktyki konieczne jest wykazanie, że wyżej wskazane warunki nastąpiły łącznie na zasadach koniunkcji, bowiem brak spełnienia chociażby jednego z nich skutkuje brakiem podstaw do uznania, iż skarżony przedsiębiorca stosował praktykę ograniczającą konkurencję, godzącą w interesy jego kontrahentów.

Bardzo silna (monopolistyczna) pozycja Gminy na lokalnym rynku składowania odpadów, a także przyznane jej prawem, a dodatkowo zastrzeżone w umowie

dzierżawy wysypiska, uprawnienie do stanowiących opłat za składowanie na nim odpadów komunalnych pozwalają uznać, iż w takiej sytuacji Gmina, jako dostawca usług składowania odpadów działa niezależnie od swoich kontrahentów, będących jednocześnie jej konkurentami na drugim ze zdefiniowanych rynków i narzuca im cenowe warunki korzystania z wysypiska.

Wnioskodawca, tak jak i inni wywożący odpady komunalne stałe na terenie Gminy, pozbawiony był w tej konkretnej sytuacji możliwości wyboru. W związku z tym mógł on tylko przyjąć ustaloną cenę składowania, albo ją odrzucić. Jednakże odrzucenie oferty Gminy, ze względu na specyfikę rynku składowania odpadów (gminne wysypiska z reguły przyjmują tylko odpady z obszaru swojej gminy) wiązałoby się rezygnacją, chociażby okresową (do czasu ewentualnego znalezienia innego wysypiska) z prowadzenia działalności na terenie miasta i gminy Borne Sulinowo. Nie bez znaczenia przy podjęciu takiej decyzji są koszty transportu, jakie należałoby ponieść, rezygnując ze składowania odpadów w Bornym Sulinowie. Ich wysokość może bowiem powodować, iż nawet po pokonaniu bariery administracyjnej, jaką stanowi uzyskanie dostępu do innego wysypiska, wożenie odpadów na określoną odległość okaże się tak kosztowne, że jedyną możliwością dalszego funkcjonowania na lokalnym rynku wywozu będzie przyjęcie ceny ustalonej przez Gminę. W tych okolicznościach przyjęto, że pierwsza z wymienionych przesłanek została spełniona.

Gmina swoje zadania w zakresie utrzymania i eksploatacji wysypiska wykonuje przy pomocy firmy SANSERW. W 1997r. między Zarządem Miasta i Gminy Borne Sulinowo, a tą firmą zawarta została umowa dzierżawy gminnego, oddanego do użytku w 1996r., wysypiska odpadów stałych (k. 48-54).

W umowie tej zastrzeżone zostało, iż wydierżawiający ustalał będzie opłaty za przyjęcie na składowisko odpadów komunalnych (k.51). Z dniem 6 grudnia 2000r., na podstawie uchwały Zarządu Miasta i Gminy ustalona została nowa opłata za przyjęcie 1 t tych odpadów w wysokości 55 zł, w miejsce obowiązującej od 1996r. opłaty w kwocie 12 zł. Cena składowania 1m³ wzrosła w związku z tym z 4 zł do 8,46 zł.

Opłata ta nie może być jednak ustalona w dowolny sposób, a w swojej konstrukcji nie może m.in. zawierać przewidywanych do poniesienia nakładów, związanych z przyszłą inwestycją. Kształtowanie wysokości cen oparte być winno na racjonalnych przesłankach, przy uwzględnieniu zamierzonych na przyszły rok (okres) kosztów utrzymania wysypiska oraz zysku, tak aby pobierana opłata stanowiła ekwiwalent świadczonej usługi i pozostawała z nią w związku.

Gmina była wielokrotnie wzywana do przedstawienia kalkulacji opłaty za przyjęcie 1m³ i 1 t. odpadów komunalnych stałych, obowiązującej zarówno przed, jak i po podwyżce (k.12,16,25, 27).W odpowiedzi przekazywała ona informacje, które w żadnym przypadku nie spełniały wymogu żądanego dokumentu (k. 15, 19, 26 i 34), a składane w tym zakresie wyjaśnienia nie zasługują na uwzględnienie.

Skarżona ustalenie nowej opłaty tłumaczyła wysokimi kosztami budowy wysypiska i jego bieżącej eksploatacji oraz koniecznością zgromadzenia środków na przyszłe inwestycje (końcowa rekultywacja użytkowanej kwatery i budowa nowej).

Uzasadniając natomiast wartościową podstawę jej naliczenia, ograniczyła się do wskazania, iż podwyżki dokonano w oparciu o kalkulację sporządzoną przez ZGKiM, który poprzednio był dzierżawcą wysypiska (lata 1996-97) i w związku z tym posiadał informacje o kosztach jego funkcjonowania.

Z materiału dowodowego wynika, iż ZGKiM zaproponował stawkę 50 zł/t. (k.34), a równocześnie opracował zestawienie kosztów funkcjonowania wysypiska (od 1999r. nie były tam składowane odpady przemysłowe, k. 95), które miało uzasadniać wysokość opłaty za składowanie odpadów komunalnych w ostatecznie wprowadzonej kwocie (k. 26,30). Zestawienie to obejmuje jedynie 3 pozycje kosztów (zatrudnienie, energia elektryczna i segregacja odpadów) i zarówno układem rodzajowym, jak i poziomem kosztów w poszczególnych pozycjach, różni się od przedstawionego przez dzierżawcę wysypiska (k.96).

Wymienione wyżej koszty nie zostały w żaden sposób uprawdopodobnione przez Gminę, która sama zresztą przyznała, iż nie występowała do firmy SANSERW o podanie tego typu informacji, a – zgodnie z zawartą umową dzierżawy – to ta firma przejęła na siebie obowiązek ponoszenia kosztów związanych z bieżącym użytkowaniem składowiska (k. 53); ona też prowadzi ich księgową ewidencję (k.91).

Ze złożonych przez Gminę wyjaśnień wynika ponadto, iż dzierżawca wysypiska i ZGKiM rozliczają się w ten sposób, iż Gmina (ZGKiM) nie nalicza firmie SANSERW czynszu dzierżawnego, a w zamian za to SANSERW nie obciąża ZGKiM opłatami za odpady komunalne, dostarczone na wysypisko (k.46). Dodatkowo jeszcze – w ramach rekompensaty kosztów za przyjęcie odpadów na wysypisko – ZGKiM wykonywał na rzecz firmy SANSERW prace rekultywacyjne na wysypisku przy pomocy własnego sprzętu i własnych pracowników, ponieważ dzierżawca nie posiadał odpowiedniego sprzętu. Prace te nie były fakturowane i rozliczane wartościowo. Taki sposób rozliczeń został ustnie ustalony między stronami (ZGKiM i SANSERW, k. 46, 77).

Pomimo wezwania, Gmina nie przedstawiła żadnego dokumentu, ani dowodu księgowego na to, że kompensacyjny sposób rozliczeń między dzierżawcą wysypiska, a ZGKiM miał (i ma) miejsce oraz, że roczny (miesięczny) czynsz dzierżawny za działkę, na której znajduje się wysypisko i obiekt garażowo-magazynowy (k. 97) kompensuje koszty składowania odpadów dostarczanych przez ZGKiM. Tym samym twierdzenie Gminy, że ZGKiM ponosi koszty składowania odpadów komunalnych w takiej wysokości, jak inni przedsiębiorcy, którzy otrzymali zezwolenie na ich wywóz na terenie miasta i gminy Borne Sulinowo, (k.24,30), nie zostało udowodnione.

Powoływanie się na wysokość czynszu, jako na wartość równą kwocie obciążenia za odpady dostarczane przez ZGKiM nie znajduje uzasadnienia w materiale zebrany w sprawie. Postępowanie dowodowe wykazało bowiem, iż roczny czynsz dzierżawny w latach 1999-2001 wynosił 89.485,09 zł (wyliczenie własne UOKiK). W tym samym okresie ZGKiM winien być obciążony za przyjęte od niego odpady – odpowiednio w kolejnych latach – kwotami: 12.898,80 zł., 14.383,20 zł i 60.995 zł (wyliczenia własne UOKiK).

Gdyby zatem miały to być równoważne rozliczenia, to np. w 2001r. ZGKiM winien być obciążony za każdą tonę dostarczanych odpadów wg stawki 80,68 zł/t (wylczenie własne UOKiK).

Ponadto, z analizy umowy dzierżawy wysypiska (k. 48-54) wynika wręcz, że zobowiązanie w postaci czynszu dzierżawnego nie zostało w ogóle na SANSERW nałożone. Nie ma w niej bowiem żadnego zapisu, który wskazywałby na obowiązek regulowania tej należności lub sposobu ustalania jej wysokości. Gmina nie przedstawiła również żadnego dowodu na to, iż takie zobowiązanie zostało ustalone w inny sposób. Umowa ta nałożyła na SANSERW – poza przejęciem obowiązku kosztów bieżącej eksploatacji całego dzierżawionego obiektu (§ 26) obowiązek poczynienia na wysypisku określonych inwestycji (§ 6 i 13), z których część, po rozwiązaniu umowy w określonym czasie, przejdzie na własność Gminy. Ponadto dzierżawca zobowiązany został do przekazywania w całości - na konto wskazane przez Gminę (konto ZGKiM) – wpłat za przyjęte odpady komunalne (§ 14), wpłaty w wysokości 100zł za każdą przyjętą do utylizacji tonę odpadów przemysłowych (§ 19) oraz refundacji na rzecz Gminy kosztów transportu odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki zorganizowanej przez Zarząd Miasta i Gminy Borne Sulinowo (§ 17). Z kolei, w ramach przyznanych uprawnień, SANSERW ustala ceny za przyjęcie i utylizację odpadów przemysłowych (§ 20) oraz może przyjmować ten rodzaj odpadów spoza terenu Gminy, gdyby ich ilość z terenu miasta i gminy Borne Sulinowo okazała się niewystarczająca do procesu utylizacji (§ 8). Warunki umowy wskazują wyraźnie, ich przychód dzierżawcy wysypiska stanowią środki uzyskane ze składowania i utylizacji odpadów przemysłowych stałych i z odzyskiwanych surowców wtórnych.

Zebrany materiał dowodowy pozwala zatem uznać, iż Gmina nadużyła posiadaną siłę rynkową i akceptując oraz wykorzystując warunki rozliczeń między ZGKiM i firmą SANSERW w zakresie korzystania z wysypiska wprowadziła nieuczciwą, tj. nie mającą ekonomicznego uzasadnienia i nieekwiwalentną, opłatę za przyjęcie 1 t. odpadów komunalnych na gminne wysypisko. Wysokość tej opłaty ustalona została w sposób dowolny, w oderwaniu od kosztów wykonania usługi (kosztów składowania odpadów komunalnych) i jej rzeczywistej wartości, a wielkości wskazane jako podstawa jej naliczenia nie mają odbicia w dokumentacji księgowej, ani innych dowodach. Relacje finansowe między Gminą, a komunalnym przedsiębiorstwem publicznym, funkcjonującym jako jej własny zakład budżetowy, winna cechować przejrzystość, która zapobiegłaby zakłóceniom reguł konkurencji na rynku właściwym. W przedmiotowej sprawie wymóg ten w żaden sposób nie został zachowany – co więcej powołany przez Gminę, a pozostający poza ewidencją księgową, system dokumentujący wystąpienie określonych zdarzeń gospodarczych nie istnieje, co jeszcze zamazuje te relacje. W istniejącym stanie faktycznym nie wystąpiły przy tym żadne szczególne okoliczności, które uzasadniałyby tak znaczną, a kwestionowaną przez Wnioskodawcę podwyżkę opłaty.

Gmina ustala wysokość stawki dzierżawnej obowiązującej na jej terenie (k. 93), ma więc ona w ten sposób do dyspozycji skuteczne narzędzie – jako że czynsz stanowi bezpośredni koszt dla dzierżawcy wysypiska – dla określania cenowych parametrów rynku i panujących na nim warunków konkurencji. Wykorzystując to uprawnienie w sposób niezgodny z celami ustawy antymonopolowej i ustanawiając nieprzejrzyste zasady rozliczania opłaty dzierżawnej może ona nawet co roku podnosić

stawkę dzierżawy i odpowiednio do jej poziomu ustalać coraz wyższe, nieuczciwe opłaty za przyjęcie odpadów na wysypisko, kształtowane w oderwaniu od realnych kosztów jego funkcjonowania. W ten sposób, przy w miarę stałej (przynajmniej w kilkuletnim okresie czasu) ilości odpadów dostarczanych na składowisko (przeciętny roczny zrzut na wysypisko w Bornym Sulinowie wynosił w latach 199-2001 około 1.180 t. rocznie – k. 95) opłata jednostkowa za ich przyjęcie na wysypisko może ciągle rosnąć, równoległe ze stawką za dzierżawę. Ustalona według tego algorytmu cena składowania dotyczyć będzie wyłącznie konkurentów ZGKiM, co wynika z faktu, iż – w istniejącym stanie faktycznym – tylko oni realnie wnoszą opłaty za przyjęcie odpadów na wysypisko, gdyż wzajemne rozliczenia pomiędzy administratorem składowiska a gminnym zakładem budżetowym odbywają się na zasadzie niczym nie udokumentowanej kompensacji świadczeń, które – według deklaracji Gminy, składanych wyłącznie na potrzeby niniejszego postępowania – mają formę jedynie ustnych uzgodnień.

Analizując kwestionowaną opłatę należy również wskazać, iż jej poziom uzależniony jest od wysokości współczynnika określającego ilość m³ odpadów mieszczących się w ich 1 tonie. Według ustaleń stanu faktycznego przeliczeń dokonano w oparciu o wyniki uzyskane tylko z jednorazowego pomiaru, który miał miejsce w listopadzie 2000r. Przyjęto wówczas, iż 6,5 m³ odpadów komunalnych = 1 t. tychże odpadów. Z wiadomości będących w posiadaniu organu antymonopolowego wynika natomiast, iż wielkość tego wskaźnika stosowana przez eksploatatorów innych wysypisk nie przekracza 5,0 (1t=5m³). Im wyższy jest przelicznik, tym wyższa jest, obliczona przy jego pomocy, cena za przyjęcie na wysypisko 1 t. W przedmiotowej sprawie, uwzględniając maksymalną wysokość wskaźnika stosowanego na innych rynkach oraz zakładając obowiązującą obecnie na wysypisku w Bornem Sulinowie cenę składowania 1 m³ na poziomie 8,46 zł (abstrahując od faktu, czy jest ona właściwie wyliczona) opłata za 1 t. odpadów wyniosłaby 5 m³/t. x 8,46 zł/m³ = 42,30 zł, co również świadczy o stosowaniu przez Gminę nieuczciwych praktyk cenowych.

Mając na uwadze wskazane wyżej okoliczności uznaje się za udowodnione, że uchwalona przez skarżoną opłata za przyjęcie na wysypisko w Bornem Sulinowie 1 m³ odpadów jest opłatą nieuczciwą.

Organ antymonopolowy rozważył również, czy kwestionowana opłata spełnia jednocześnie kryteria szczególnego przypadku ceny nieuczciwej, tj. czy ma ona nadmiernie wygórowany charakter. Dokonując tej oceny należy przyjąć, że cena stanowi wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić za towar lub usługę. Powinna być ona ekwiwalentem określonego świadczenia (usługi, towaru) i pozostawać z nim w związku (por. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 27.03.1996r. Sygn. akt XVII Amr 71/95, Wokanda Nr 6/1997). Ustawa o ochronie konkurencji [...], wprowadzając w art. 8 ust. 2 pkt 1 pojęcie ceny „nieuczciwej” i wskazując jednocześnie na jedną z przykładowych jej form przybierającą postać „ceny nadmiernie wygórowanej” nie zdefiniowała ich, ani też nie wskazała żadnych wyznaczników, które pomogłyby skonkretyzować tę ostatnią ze wskazanych kategorii. W tej sytuacji pomocne jest odwołanie się do dotychczasowego orzecznictwa antymonopolowego, w tym orzecznictwa Unii Europejskiej, jak również literatury przedmiotu, które formułują określone kryteria wyznaczające charakter takich cen oraz metodologię ich badań.

Cena nadmiernie wygórowana jest ceną możliwą do stosowania jedynie w warunkach braku konkurencji (S. Gronowski, Ustawa antymonopolowa, Komentarz, 2 wydanie, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 1999, s.251 lub wyrok). Sytuacja taka ma miejsce w przedmiotowej sprawie, bowiem jak wykazano to wcześniej, na rynku składowania odpadów Gmina zajmuje pozycję monopolistyczną. Generalnie uznaje się, iż cena nadmiernie wygórowana, to cena „*niewspółmiernie wysoka do świadczonej usługi*” (por. wyrok Trybunału w sprawie *General Motors*, syg. akt 26/75, [1975] ECR 1367). Według innego źródła za cenę nadmiernie wygórowaną należy rozumieć taką cenę, „*która nie znajduje uzasadnienia w odniesieniu do ekonomicznej wartości sprzedawanego produktu*” sprowadzonej do kosztów własnych przedsiębiorstwa i cen jego konkurentów (por. B.Majewska – Jurczyk, Dominacja w polityce konkurencji Unii Europejskiej, Wrocław 1998r., s.64)

Tę niewspółmierność („*nadmierną wysokość*”) można ustalić stosując kryterium kosztowe (porównanie ceny sprzedaży produktu i kosztu jego produkcji) lub porównawcze (porównanie ceny produktu z cenami stosowanymi na rynkach o podobnych warunkach konkurencji)..

W stanie faktycznym sprawy, kryterium kosztowe – wobec wykazanego wcześniej braku wiarygodności przedstawionych przez Gminę danych dotyczących kosztów eksploatacji wysypiska – nie mogło być zastosowane.

Kryterium porównawcze również nie okazało się być pomocne. Przeszkodą w zastosowaniu tej metody był przede wszystkim brak tak małych wysypisk, jak wysypisko w Bornym Sulinowie, na które odpady byłyby przyjmowane wagowo. Z kolei przeciwko użyciu do porównań ceny za przyjęcie 1m³ przemawiał sposób, w jaki cenę tę ZGKiM obliczył (k. 34). Z tych też względów, wobec braku dowodów, uznać należy, że fakt pobierania przez skarżoną Gminę nadmiernie wygórowanych opłat nie został dowiedziony. W żadnej mierze nie wyklucza to jednak prawdziwości i słuszności rozstrzygnięcia organu antymonopolowego o nieuczciwym charakterze stosowanych cen za składowanie.

Ad. 2.

Działania objęte zakazem art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji [...] mogą przybierać różną formę, m.in. może to być budowanie barier dostępu do rynku, stosowanie protekcyjnych zasad wobec niektórych przedsiębiorców, co w rezultacie prowadzi do wyeliminowania nie objętych ochroną pozostałych konkurentów. W ocenie organu antymonopolowego, w sprawie będącej przedmiotem niniejszego rozstrzygnięcia, funkcję takiej bariery może stanowić cena przyjęcia 1t odpadów na gminne składowisko odpadów stałych w Bornym Sulinowie.

Gmina ustaliła ją na takim poziomie, iż może ona stanowić narzędzie konkurencji umożliwiające skuteczne ingerowanie w rynek wywozu odpadów po to, aby chronić i umacniać na nim pozycję własnej jednostki budżetowej (ZGKiM), kosztem innych przedsiębiorców działających na tym rynku.

Konkurenci ZGKiM w wykonywaniu usług wywozu odpadów komunalnych stałych – w tym Wnioskodawca – pojawili się na lokalnym rynku dopiero w 2000r. i w tym samym roku, po raz pierwszy od oddania wysypiska do użytku (1996r.), opłata za przyjęcie nań z 1t. odpadów komunalnych została podniesiona o ponad 360%. Omówiony w pkt. 1 niniejszej decyzji systemem rozliczeń między ZGKiM a dzierżawcą wysypiska, w którym ZGKiM faktycznie nie ponosi kosztów składowania odpadów, stanowi dodatkowy dowód na to, iż Gmina podnosząc tak drastycznie wspomnianą opłatę działała w zamiarze wyeliminowania z lokalnego rynku wywozu odpadów konkurentów własnej jednostki.

Pomimo wielokrotnych wezwań Prezesa Urzędu (k. 27,45,60) skarżona nie przedstawiła obowiązującego przed podwyżką cennika opłat, według którego ZGKiM obciąża swoich klientów za odbiór odpadów komunalnych stałych. W ocenie organu antymonopolowego pozwala to domniemywać, iż opłaty te, pomimo wzrostu stawki za składowanie (stanowi ona część składową opłaty za odbiór odpadów od właścicieli posesji), nie zostały zmienione.

Konkurenci ZGKiM na lokalnym rynku odbioru odpadów komunalnych nie funkcjonują w tak korzystnej, jak on, sytuacji. W związku ze zmianą opłaty za składowanie, jeżeli nie podwyższą oni stawki swoim klientom, to albo będą prowadzili działalność na granicy opłacalności, albo ze stratą, co ostatecznie zmusi ich w końcu do wyjścia z tego rynku. Tym sposobem relacje konkurencyjne na rynku wywozu odpadów zostaną zachwiane, a konsumenci, którzy stanowią ogół uczestników wspólnoty samorządowej, pozbawieni będą możliwości wyboru przedsiębiorcy przedstawiającego korzystniejszą ofertę wykonania usługi odbioru odpadów, czy to z racji ceny, czy też z powodu innych warunków ofertowych.

Z danych przedstawiających ilość odpadów komunalnych dostarczonych na gminne wysypisko w latach 1999-2001 (k. 95) wynika, iż udział ZGKiM w rocznym zrzucie odpadów wynosił odpowiednio [...]%, [...]%, i [...]%. Jakkolwiek wzrost udziału ZGKiM w rynku w 2001r. w porównaniu do roku 2000 jest niewielki, to jednak symptomatyczny w okolicznościach przedmiotowej sprawy, bowiem świadczy o tym, iż po podwyżce opłaty za składowanie odzyskał on utraconą uprzednio część rynku.

Adresatami uchwał ustalających wysokość kolejnych opłat za przyjęcie odpadów na gminne wysypisko są nie tylko przedsiębiorcy aktualnie odbierający odpady na terenie Gminy, ale i ci, którzy w przyszłości będą próbowali wejść na lokalny rynek, aby na nim prowadzić działalność gospodarczą. Nowi, potencjalni konkurenci ZGKiM z pewnością nie podejmą takiej decyzji, wobec bariery, jaką stanowi relacja pomiędzy opłatą pobieraną od klientów za wywóz odpadów, a wysokością opłaty obowiązującej za przyjęcie odpadów na wysypisko.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono, jak w pkt II sentencji.

Ad.3.

Zgodnie z zapisem art. 8 ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie konkurencji, przedsiębiorcy zajmującemu pozycję dominującą na określonym rynku właściwym zakazane jest narzucanie kontrahentom takich warunków zawieranych z nimi umów, które są dla nich uciążliwe, a jemu samemu przynoszą nieuzasadnione korzyści.

Tak jak i w przypadku cen nieuczciwych, tak i w odniesieniu do pojęć: „*uciążliwy*”, „*narzucanie*” i „*nieuzasadnione korzyści*” ustawa antymonopolowa nie definiuje wymienionych pojęć. Utrwalone już w tej mierze orzecznictwo Sądu Antymonopolowego uznaje za „*uciążliwy*” każdy warunek umowy, który oznacza dla jednej ze stron ciężar większy od przyjętych w stosunkach tego rodzaju, a „*narzucanie*” tych warunków wiąże się z wystąpieniem – po stronie kontrahenta – przymusu wynikającego z uprzywilejowanej pozycji zajmowanej przez przedsiębiorcę dominującego. Kryterium pozwalającym odróżnić tę sytuację od okoliczności, w których ma miejsce swobodne kontraktowanie stron (w granicach swobody umów wynikającej z art. 353 Kc.), jest zasada racjonalnego postępowania kontrahenta przedsiębiorcy dominującego (por. S. Gronowski, op.cit., s. 217).

Z kolei, osiągane przez przedsiębiorcę dominującego, stosującego praktykę ograniczającą konkurencję, zakazaną art. 8 ust. 2 pkt 6, „*nieuzasadnione korzyści*” są odpowiednikiem uciążliwych warunków umów narzuconych kontrahentowi. W relacjach ekwiwalentności wzajemnych świadczeń uczestników umowy, nieuzasadnione korzyści określają sytuację korzystniejszą od powszechnie przyjętych w stosunkach danego rodzaju, przyjmując najczęściej postać nadwyżki finansowej. Dla bytu rozważanej praktyki niezbędne jest zatem, aby nieuzasadnione korzyści zostały osiągnięte kosztem kontrahenta, pozostając jednocześnie w „*normalnym*” związku przyczynowo-skutkowym z narzuconymi temu kontrahentowi warunkami umowy (por. S. Gronowski, op. cit. s. 218).

Stosowanie przez skarżonego przedsiębiorcę praktyki, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 6 uważa się za udowodnione, jeżeli – wobec wykazanej jego pozycji rynkowej – dowiedzione zostanie, iż wszystkie wymienione wyżej przesłanki wystąpiły jednocześnie.

W niniejszej sprawie kwalifikowana pozycja Gminy, zarówno w rynku składowania, jak i wywozu odpadów komunalnych stałych, jest poza sporem,

Jednym z warunków umowy są ustalenia dotyczące ceny za wykonywaną usługę. W umowie zwartej między wnioskodawcą a firmą SANSERW, ujęte są ustalenia, co do jej wielkości i warunków zmiany. Chcąc składować odpady na gminnym wysypisku wnioskodawca był zmuszony do podpisania umowy w przedstawionej formie.

Gminą, uzasadniając tak znaczną podwyżkę opłaty za przyjęcie odpadów na wysypisko, podała jako przyczynę konieczność gromadzenia środków na budowę nowej kwatery na wysypisku. Jest to dowód – wobec braku wiarygodnej kalkulacji spornej opłaty – na to, iż to na kontrahentów Gminy, zmuszonych do korzystania z lokalnego wysypiska, nałożony został obowiązek ponoszenia kosztów zamierzonej inwestycji.

cji budowli, która w przyszłości powiększy jej majątek, jako składnik mienia komunalnego. Jest to dla nich warunkiem niewątpliwie uciążliwy, przynoszący Gminie nieuzasadnione korzyści, niezależnie od kwoty, jaką zamierza w ten sposób uzyskać.

Bezpośrednimi odbiorcami usług wywozu odpadów są mieszkańcy miasta i gminy Borne Sulinowo i podmioty prowadzące działalność gospodarczą na tym terenie. Nie mają oni obowiązku finansowania inwestycji komunalnej, bowiem za praktykę ograniczającą konkurencję uznaje się ustalanie cen za usługi komunalne w takiej wysokości, iż pozwala to gminie w sposób bezpośredni finansować infrastrukturę komunalną (por. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 31.01.1996r., sygn. akt XVII Amr 51/95). Uzyskane w ten sposób fundusze stanowią nieuzasadnioną korzyść skażonej Gminy.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w punkcie III sentencji.

POUCZENIE: Od niniejszej decyzji przysługuje stronom odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Antymonopolowego w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatury w Gdańsku.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Gdańsku
Roman Jarząbek

OTRZYMUJĄ:

1. Gmina Borne Sulinowo w Bornym Sulinowie
Urząd Miasta i Gminy
Al. Niepodległości 6
78-449 Borne Sulinowo
2. Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej
ul. Lipowa 6
78-449 Borne Sulinowo
3. K. D. Usługi Komunalne BŁYSK
ul. P. Wasznika 12
78-500 Czaplinek